

[Bertel Haarder]

fri adgang til uddannelserne. Netop fordi vi går imod uddannelsesløn, og netop fordi vi siger, at der skal betales tilbage, netop derfor er vi i virkeligheden et af de få partier her i salen, som kan tillade sig at sige, at vi har en realistisk mulighed for at indføre fri adgang til uddannelserne.

Jeg ved godt, at DKP og VS vil have begge dele. Så vil det bryde sammen, og det er også det, de ønsker, ikke? Men vi er altså i den situation, at vi siger, man må vælge. Og vi har faktisk valgt og sagt: vi foretrækker en realistisk mulighed for fri adgang. Til gengæld vil vi altså ikke gå ind på disse tanker om, at alle uddannelsessøgende skal have det samme som ufaglærte arbejdere osv., hvorved vi også overfører ressourcer fra dårligt stillede til bedre stillede, hvis man ser på livsindkomsterne.

Vedrørende denne kappestrid om eleverne, som nogen har bemærket at jeg har udtalt mig om. Det var nu vist ikke her, og når jeg siger »jeg« nogle gange, er det, fordi den socialdemokratiske ordfører henviste til et kapitel i en bog, jeg har skrevet. Dette med kappestriden skal udelukkende forstås på den måde, at det ikke gør noget, hvis f. eks. Ålborg eller Roskilde universitetscenter på grund af en mere liberal måde at adgangsbe-grænse på ville komme til at mangle elever f. eks. på de samfundsfaglige studier – det kunne jo tænkes. Det gør ikke noget, for det er netop en udmærket spore at have på uddannelsesstederne, at hvis de ikke sørger for, at der er nogenlunde ro, og hvis de ikke sørger for, at de har et nogenlunde ry ude omkring, også hos aftagerne, så kommer der ingen kunder i butikken. Det er en form for styring, som i virkeligheden er meget værdifuld, og også derfor skal man være meget liberal, når man vil koste de studerende fra ét sted til et andet. Man skal have meget gode begrundelser for at sige: du må ikke blive arbejdsløs i dét fag, du skal i stedet for være arbejdsløs i dét fag. Du må ikke blive arbejdsløs samfundsfagsmand i København, men du må gerne blive arbejdsløs samfundsfagsmand i Roskilde. Med hvilken begrundelse siger man egentlig det? Det har vi jo tidligere udvekslet bemærkninger om, ministeren og jeg, og dengang havde jeg på fornemmelsen, at ministeren godt kunne se, at der var et problem her. Det var i og for sig det, der startede det hele. Jeg synes, vi bør

have dette problem op til principdebat i undervisningsudvalget, og det bør ministeren nu tage seriøst. Det tror jeg også hun gør.

Jeg synes, det måtte være muligt i det mindste at tilrettelægge tilgangsrammerne næste år på en sådan måde, at man tager hensyn til det, jeg her har sagt, for det lader sig jo gøre. Det er ikke noget brud med adgangsreguleringen, det er blot nogle andre principper i udførelsen af adgangsreguleringen.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Man kunne selvfølgelig vælge at lade være at svare hr. Bertel Haarder på de utroligt løse og uforpligtende bemærkninger, der kom her i anden omgang. Når jeg alligevel gør det, så er det, fordi jeg synes, at hr. Bertel Haarder trods alt slipper for nemt om ved nogle af de bemærkninger, der er fremkommet, og jeg synes heller ikke, at det alt sammen har sammenhæng med det forslag, som vi rent faktisk behandler her i dag.

Hr. Bertel Haarder siger, at det er helt banalt at prøve at lave en ordening, hvor vi regulerer efter, hvor mange vi tror der kan finde ansættelse. Ja, det er det, og det er rent faktisk også det, vi forsøger at gøre. Hr. Bertel Haarder siger, at når folk er ansat, så bør man bruge dem, det bør være princippet. Ja, det er rent faktisk også det, vi gør med den adgangsregulering, vi nu arbejder med. Hr. Bertel Haarder prøver så at gøre det lidt mere konkret og siger: f. eks. er der masser af plads på Københavns universitet i samfundsfag. Hr. Bertel Haarder siger ikke, hvad masser af plads er. Hr. Bertel Haarder siger ikke noget om, hvordan man finder ud af, hvilken kapacitet der er, om man kan forlade sig på oplysninger fra institutionerne, eller hvem der i øvrigt skal fastlægge det – nogle af de ting, jeg var inde på i mit første indlæg.

For mig at se fremgår det af hr. Bertel Haarders andet indlæg, at det, det drejer sig om, er at begrænse adgangen til Roskilde universitetscenter og Ålborg universitetscenter. Hvis det er det, så sig det, og så lad være med at lade, som om det er en principiel diskussion om adgangsreguleringen til de forskellige højere læreanstalter. Jeg tror i virkeligheden, vi ville stå os ved at få klargjort disse ting og så gå i gang med at diskutere dem, hvis det er det, der er problemet.